

په اروپا کی د میننټه افغانانو د ټولنو فدراسیون
فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

بمناسبت دهم دسمبر سالروز جهانی حقوق بشر

در کشوری که فقدان قانونیت بیداد میکند، حقوق بشر تأمین شده نمیتواند!

فرهنگ معافیت از مجازات که با عفو جنایات جنگی گذشته بنیاد گذاشته شد، مادر بحران قانونیت در افغانستان است!

امسال سالروز جهانی حقوق بشر را در حالی برگزار میکنیم که پروسه اعلان شده برای تحقق حقوق بشر در افغانستان توسط گامهای عقبگرایانه پارلمان و برخورد های معامله گرانه رییس دولت، در مقایسه با سه سال قبل، چند گام به عقب رانده شده است.

سازمان دیده بان حقوق بشر طی گزارش 96 صفحه ای از بدتر شدن وضع زنان در سالهای اخیر پرده برداشته و به جامعه جهانی توصیه نموده که نگذارد کارش برای بهبود وضع حقوقی زنان به شعار محدود بماند و باید عملاً برای تغییر دادن سیر نزولی تحولات کنونی به اقدامات عملی بپردازد. فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا از این سند ارزشمند تحقیقی دیده بان حقوق بشر و لیست اقدامات پیشنهادی توسط این سازمان پشتیبانی مینماید.

با این وصف باید ابراز داشت که حقوق زن صرف یکی از ساحات حقوق بشر است که بشدت بحرایی میگرد. فقدان قانونیت در افغانستان محیط مساعدیست برای نقض وسیع حقوق بشر. قانونیتی که از سال 2002 بدینسو هیچگاه احیا نگردیده است روز تا روز با رشد گروه های مافیایی در درون دولت کنونی، به انارشسیسم مافیایی جا خالی میکند.

قانون بزرگترین قربانی انارشسیسم مافیایی کنونی است. نخستین تجاوز بر قانون توسط خود قانون گذار صورت میگیرد. اعضای پارلمان ما آنقدر مصروف فعالیت برای شکستن قانون (واسطه شدن برای متخلفین در ادارات، محاکم و حتی NGO ها) اند که برای ساختن قانون جدید وقت ندارند. گزارشاتمی موجود است که ارزشه دادن حکومت و برخی خارجی ها به اعضای پارلمان برای تصویب یک قانون یا گرفتن رأی اعتماد برای وزیرا حکایت میکند. البته این حالت شامل همه وکلا نمیشود و استثنائات همیشه موجود است. وقتی قانون و حکومت بر فساد بنیاد گذاشته شود، چگونه میتوان به نمایشات کنونی که برای اصلاح اداره بروی پرده می آید، اعتماد کرد؟

مافیای زمین، مافیای موادمخدر، مافیای پترول و دیزل، مافیای اقتصاد، مافیای شرکتهای خصوصی امنیتی، مافیای کنترل شاهراه ها، مافیای انحصار قراردادهای بزرگ و..... با قوای سه گانه دولت فعلی طی هشت سال گذشته طوری مزج شده اند که جداسازی شان مستلزم یک عمل جراحی پیچیده میباشد. مامور موظف نظم و قانون که چوکی خود را به اجاره میگیرد میکوشد اول پول تادیه شده خود را بدست آورد و بعد مفاد آنرا. این نوع مامورین برای کسب پول حتی از غصب معاش زیر دستان خویش نیز دریغ نمیکند. بیجهت نیست که به افراد پولیس ماه ها معاش داده نمیشود. بدین ترتیب قانون جنگل از بالا به پایین فوران دارد و از میان مردم بی پناه ما هر روز قربانی میگیرد. آنکه زور و پول دارد قادر به هر کار است و از مجازات کاملاً معاف میباشد. آیا در چنین شرایطی میتوان انتظار داشت که حقوق شهروندان رعایت گردد؟

کمیته حقوق بشر فارو